

Fremskridtspartiet er ligesom Venstre og Det Konservative Folkeparti imod, at man overhovedet benytter boligen som beskatningsobjekt, og ethvert forslag, som vil blive fremsat om at ophæve lejeværdi, ejendomsskat eller andet i den retning, vil blive støttet af Fremskridtspartiet. Det har vi fortalt masser af gange.

Men vi har også den opfattelse, at så længe et flertal her i Folketinget benytter landets faste ejendomme som beskatningsobjekt, skal man lade være med at foregøgle befolkningen, at det er et retfærdigt system, som bygger på ejendommens reelle værdi. Det er det ikke. Ejendomme er et beskatningsobjekt og ikke noget som helst andet.

Det er hovedbegrundelsen for, at vi også mener, at det Folketing, som benytter ejendommene som beskatningsobjekt, skal tage ansvaret for hvert år at fortælle folk ansigt til ansigt, hvor meget det vil være bekendt at sætte dem op i skat året efter, eller hvor meget det eventuelt vil sætte dem ned i skat, akkurat som når det vedtager andre skatter.

I erkendelse af, at ejendomsbeskatning ikke er noget som helst andet end en benyttelse af ejendomme som skatteobjekt, skal man derfor også bruge den således og ikke foregøgle befolkningen, at man har et stort, fornemt vurderings-system med en masse lægmænd, som har været på alverdens kurser. De kurser, som landets vurderingsmænd både efter de nye og efter de gamle regler har været på, og de store håndbøger og manualer, de har fået udleveret, er ikke spor mere værd end dem, de offentlige repræsentanter i den finansielle verdens bestyrelser har været på og benytter sig af.

Det er en kendsgerning, at langt hovedparten af de lægmænd, som har fået dette job til 150.000-185.000 kr. for et fritidsjob – det er ikke så ringe – som et politisk ben, hovedsagelig fra de tre store partier her i Tinget, selvfølgelig vil være kede af at komme af med den fritidsløn. Det er rigtigt.

Men det er en kendsgerning, at hvis man gennemgår dem efter civil stand – og det er muligt, for Skatteministeriet har jo givet os oplysning om samtlige landets vurderingsmænd med anførelse af civil stand – så vil man meget, meget vanskeligt kunne finde ret meget mere end 20 pct., som selv efter en venlig opgørelse vil kunne betegnes som nogen, der har forstand på at vurdere fast ejendom. Det er helt rigtigt, at der optræder utrolig mange lærere, højskolelærere og andre kategorier, som i hvert fald ikke

i deres daglige virke beskæftiger sig med dette her.

Grunden til, at Fremskridtspartiet har genfremsat forslaget, er, at vi om ganske kort tid vil få nøjagtig den samme debat i befolkningen på baggrund af de nye vurderinger. Man vil opdage, at de er akkurat lige så usagligt ansat.

Der var en ordfører, der sagde, at Fremskridtspartiets system nok vil indebære fordele, men at det også vil indebære ulemper, og at det ikke er sikkert, det bliver mere retfærdigt. Jeg er enig i, at man kan sætte spørgsmålstejn ved alle vurderinger, selv hvis de er professionelt foretaget; men forslaget fra Fremskridtspartiet bygger på, at det er dette Folketing, der hvert år går ud og står til ansvar for, hvad vi vil opkræve i skat på landets faste ejendomme – så længe der er et flertal, der vil det – i stedet for at sende aben videre til en flok uskyldige lægmænd, som ganske vist tager sig rigelig betalt for det.

Jeg tror, at det var De Konservative, der sagde, at man ikke mente, at Fremskridtspartiets forslag byggede på et bredt ønske i befolkningen. Det tror jeg såmænd heller ikke, for det er et teknisk forslag; men jeg tror, der er et bredt ønske i befolkningen om at få mere gennemsigtighed i, hvad det i grunden er dette her ejendomsvurderingssystem bygger på. Og den største gennemsigtighed, man kan give befolkningen, er, hvis de ansvarlige, valgte politikere i denne sal skal fortælle befolkningen, hvor meget ejendomsskatten, lejeværdien, og hvad der ellers er baseret på vurderingen, skal stige til næste år.

Jeg tror også, det er vigtigt for befolkningen, at vi får sikret en klageadgang, hvor det ikke er de samme mennesker, som har lavet vurderingen, der sidder og behandler klagen.

De to ting tror jeg der er et meget bredt ønske om i befolkningen.

Og jeg tror, at Folketingets medlemmer vil blive lige så overraskede, som de bliver hver eneste gang, der har været en ny vurdering, når de opdager stribesvis af eksempler side op og side ned i aviserne på, at man i 17 rækkehuse har fem forskellige vurderinger, at ejerlejligheder beliggende i den samme ejendom har flere forskellige vurderinger, uanset at de er lige store og den eneste forskel er farven på tapetet. Man vil opdage, at der i egne af landet, hvor vurderingsdistrikterne skiller, på den ene side af grænsen er sket en stigning af en bestemt størrelse, men på den anden side af skillelinjen er der en flinkere eller måske en mindre flink vur-